

Daniel Kitabı - Qırx Yeddinci Nömrə

Aldadıcı Doktrinaların Maskəsinin Açılması: Daniel 8-in Tənqidi Təhlili və Adventist İlahiyyatına Qarşı Çağırışlar

Jeff Pippenger

2024-01-11

Danielin səkkizinci fəslinin doqquzdən on ikiyə qədər olan ayələrində Romanın kiçik buynuz kimi təsvir edilməsi təhrif olunmuş bir simvoldur, çünki bu, transvestitizmin simvoludur — kişi ilə qadın arasında tərəddüd edən, qarşı cinsin geyimini geyinən bir varlıqdır. Bu, Millerçi anlayışla uzlaşır ki, Roma iki mərhələ ilə təmsil olunmuşdur: birinci mərhələ Roma dövlətçiliyi, ikinci mərhələ isə Roma kilsəçiliyidir; lakin ayələrdə cinslərin tərəddüdü içində kiçik buynuz tarixi və peyğəmbərlik ardıcılığından kənara çıxır (təhrif olunur). Bununla belə, bu dörd ayənin hər biri bilavasitə ya Roma dövlətçiliyi, ya da Roma kilsəçiliyi ilə əlaqəli tarixi təmsil edir. Bütərəst Roma onun imperiya hakimiyyətinə müqavimət göstərən hər kəsi təqib edirdi, lakin onuncu ayədə papalıq Romanın (qadınısı) təqibi xüsusi olaraq göyə yönəlmişdir.

Romin dördüncü və son padşahlıq olduğuna dair Millerçi anlayışda, dövlətdən kilsəyə, yenidən dövlətdən kilsəyə doğru baş verən tərəddüdlü keçid narahatlıq doğurmazdı. Onlar Danielin ikinci fəslində ayaqlardakı dəmir ilə gildən ibarət qarışığı görmüş və bunu sadəcə Romanın iki mərhələsi kimi başa düşmüşdülər; dördüncü və beşinci padşahlığın konkret tarixi ardıcılığını müəyyənləşdirmək kimi bir qayğı daşıyırdılar. Yeddinci fəsil barədə də eyni cür düşündülər; orada Haqq-Taalaya qarşı böyük sözlər danışan buynuz, Roma heyvanının ilkin on buynuzundan üç buynuzun qopardılması ilə meydana çıxmışdı. Hətta əgər Miller doqquzuncu ayədən on ikinci ayəyə qədər cins keçidini fərq etmişdisə belə, bu, dördüncü padşahlığın Roma olması barədə onun anlayışı üçün əhəmiyyətsiz olardı. Millerçi anlayışda dördüncü padşahlıq 1798-ci ildə sona çatmışdı və növbəti peyğəmbərlik hadisəsi Məsihin İkinci Gəlişi idi.

Qadın cinsli buynuz kişi cinsli buynuzla ruhani zinakarlıq edən qadını müəyyən edir və onuncu və on ikinci ayələrdə təmsil olunur.

Və o, səma qoşununa qədər böyüdü; qoşundan və ulduzlardan bəzilərini yerə atdı və onları tapdaladı. Daniel 8:10.

Papal hakimiyyətinin təqibi xristianlığa (göylərin ordusuna) qarşı yönəlmişdi və on ikinci ayədə papalıq Romanın (qadın cinsi) qatil əməlini həyata keçirmək üçün gücü Avropa padşahları ilə zinakarlıq etmə günahı vasitəsilə aldığı göstərilir.

Və ona gündəlik qurbanlığa qarşı, üsyankarlıq ucbatından, bir qoşun verildi; o da həqiqəti yerə çırpdı; və öz işini gördü, uğur qazandı. Daniel 8:12.

Ayədəki “qoşun” papalığa “gündəlik”ə qarşı verilmiş hərbi qüvvəni təmsil edir. “Qarşı” sözü “-dən” mənasını verir. “Gündəlik”lə təmsil olunan Avropanın bütərəst padşahlarından (bütərəst Roma) papalığa “təqsir üzündən” hərbi dəstək (bir qoşun) verildi. Kilsə ilə dövlətin birləşməsi, bu

münasibətdə kilsənin hakim olması “təqsir”dir. Həmin təqsirin şərabı məsihçi qanıdır. Papalıq bütperəst Romanın ordularına nəzarəti əldə etdikdən sonra, papal Roma (“o”) “həqiqəti yerə çırpdı; və fəaliyyət göstərdi, və uğur qazandı.”

Daniel kitabının on birinci fəslinin otuz birinci ayəsində orduların papalıq Romasına verilməsi də təsvir olunur:

Onun tərəfindən silahlı qüvvələr qalxacaq, qüvvət məbədini murdarlayacaq, daimi qurbanı aradan götürəcək və viranə qoyan iyrəncliyi quracaqlar. Daniel 11:31.

Ayə, bütperəst Romadan papalıq Romanasına tarixi keçidi müəyyən edir. Ayədəki “qollar” eramızın 496-cı ilində frankların (Fransanın) kralı Xlodviqdən başlayaraq papalığın tərəfini tutmağa başlayan Avropa padşahlarıdır. “Qollar” həmçinin dördüncü əsrdən etibarən 538-ci ilə qədər davam edən fasiləsiz müharibələr vasitəsilə “qüvvət məbədini”ni (Roma şəhərini) murdarladı. “Qollar” həm də papalığın yüksəlişinə qarşı bütperəst müqaviməti aradan qaldırdı və 508-ci ilə qədər bütperəst müqavimət sona çatmışdı.

“Aradan götürmək” kimi tərcümə olunan söz ibrancə “sur” sözüdür və “uzaqlaşdırmaq” mənasını verir. “Qollar” “viranə qoyan iyrəncliyi” (papalığı) 538-ci ildə yer üzünün taxtı üzərinə yerləşdirdi. Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on ikinci ayəsi “bir ordu”nun dişi kiçik buynuza verildiyini bildirdikdə, bu, on birinci fəslin otuz birinci ayəsinin şahidliyi ilə uyğunluq təşkil edir. Vəhy kitabı da on üçüncü fəsildə həmin həqiqətə şahidlik edir.

Və mənim gördüyüm vəhşi heyvan bəbirə bənzəyirdi; ayaqları ayının ayaqları kimi, ağzı isə aslanın ağzı kimi idi; əjdaha ona öz qüdrətini, taxtını və böyük hakimiyyətini verdi. Vəhy 13:2.

Bacı Uayt ikinci ayənin vəhşisini birbaşa papalıq kimi, həmin ayədəki əjdahanı isə bütperəst Roma kimi müəyyən edir. Bütperəst Roma papalığa üç şey verdi: “öz qüdrətini, öz taxtını və böyük hakimiyyətini.”

Hərbi güc bütperəst Roma tərəfindən 496-cı ildə Klovislə birlikdə verildi. Hakimiyyət sürmək üçün “taxt” isə 330-cu ildə papalığa verildi; həmin vaxt imperator Konstantin paytaxtını Konstantinopola köçürdü və əvvəlki paytaxt şəhəri olan Romanı papalıq kilsəsinin nəzarətinə buraxdı. 533-cü ildə imperator Yustinian papanın kilsənin başı və bidətçilərin islahedicisi olduğunu fərman etdi və öz “böyük hakimiyyət”ini Roma papasına təhvil verdi. Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on ikinci ayəsi bir “qoşunun” verildiyi vaxtı müəyyən edir və bu peyğəmbərlik həqiqəti bir çox şahidlər vasitəsilə təsdiq olunur. O zamandan etibarən (496-cı ildən başlayaraq) papalıq “uğur qazandı.”

O, İsrailin şimal padşahlığına qarşı qəzəbin sonu 1798-ci ildə başa çatana və papalıq ölümçül yarasını alana qədər “fəaliyyət göstərəcək” və “uğur qazanacaqdı”.

Padşah öz iradəsinə görə hərəkət edəcək; özünü ucaldacaq, özünü hər bir allahdan üstün tutacaq, allahların Allahına qarşı heyrət doğuran sözlər söyləyəcək və qəzəb tamamlanana qədər müvəffəq olacaq; çünki müəyyən edilən yerinə yetiriləcəkdir. Daniel 11:36.

Səkkizinci fəslin doqquzuncu ayəsi kişi cinsində təqdim olunan Romanı (bütperəst Romanı) təsvir edir və bütperəst Romanın həyata keçirdiyi üçmərhələli fəth prosesini təmsil edir; bu proses yeddinci fəsildə yolunmuş üç buynuzla göstərildiyi kimi, papalıq Romanın yer üzünün taxtı üzərində qurulması üçün fəth edilməli olan üç coğrafi bölgənin timsalı idi. Bütperəst və papalıq Romanın bu iki üçmərhələli fəthi, Daniel on birin qırxıncıdan qırx üçüncü ayələrinə qədər müasir Romanın üç coğrafi maneəsini təmsil edirdi. Sonra səkkizinci fəslin on birinci ayəsində kişi cinsində olan kiçik buynuz (bütperəst Roma) yenidən göstərilir. Həmin ayədə təqdis olunmuş məntiq o qədər sağlamdır ki, Yerusəlimi idarə edən istehzalılar saxta təməllərini qurmaq üçün bir neçə teoloji yalan irəli sürməyə məcbur oldular.

Bəli, o, özünü hətta qoşunun başçısına qarşı ucaltdı; onun vasitəsilə gündəlik qurban götürüldü və Onun müqəddəs məkanının yeri yerlə-yeksan edildi. Daniel 8:11.

1863-cü ildən bəri Adventizmə daxil edilmiş saxta sikkə və cəvahiratları araşdırmağa başlayarkən, qeyd edilməlidir ki, mürtəd Protestantlığın və Katolisizmin təlimlərini müdafiə etmək üçün əsas kimi Adventizmin öyündüyü guya teoloji ixtisasın iki başlıca sahəsi vardır. Adventizmin müasir ilahiyyatçılarının irəli sürdüləri iddia budur ki, onlar ya Müqəddəs Kitab tarixinin mütəxəssisləridir, ya da Müqəddəs Kitab dillərinin mütəxəssisləridir. Ayəyə onların tətbiqi göstərir ki, peyğəmbərlik kəlamı onlar üçün möhürlənmiş bir kitab olmuşdur və həmçinin onların Müqəddəs Kitab dillərinin mütəxəssisləri olduqları iddiasının sadəcə fariseyliyin müasir təzahürü olduğunu aşkar edir.

Birincisi, doqquzuncu ayədən on ikinci ayəyədək olan hissədəki kiçik buynuzla bağlı cinslərin növbələşməsinin nəzərə alınmamasıdır. Əgər onlar həqiqətən də ıvrit dilinin mütəxəssisləri olsaydılar, Danielin bu ayələrdə qəsdən cins növbələşməsindən istifadə etdiyini nə inkar edə, nə də bu həqiqəti zəiflədərdilər. Kiçik buynuz hər iki cinsdə təqdim olunur və bu cinslər ayələr boyunca növbə ilə dəyişir. İlahiyyatçılar bu faktı cəfəngiyat və saxta dəlillərlə ört-basdır etməyə çalışırlar, çünki bu, on birinci ayənin papalıq Romanı deyil, bütperəst Romanı göstərdiyini aydın şəkildə müəyyən edir. Onlar, əlbəttə, on birinci ayədəki kiçik buynuzun papa olduğunu israrla söyləyirlər, halbuki əslində o, bütperəst Romadır.

Dörd kiçik buynuz ayəsindən ikisinin kişi cinsində, ikisinin isə qadın cinsində olduğu qəbul edildikdən sonra, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində qadının bir kilsəni, kişinin isə bir dövləti təmsil etdiyi biblical həqiqəti nəzərə almaq asan olur. Bunu bilmək görmək istəyənlərin hamısına göstərir ki, on birinci ayədəki kiçik buynuz qadın cinsində olan Roma (papalıq Romanı) deyil, kişi cinsində olan Romadır (bütperəst Roma).

Beləliklə, ayə belə başa düşülür ki, bütperəst Roma (o) özünü qoşunun Rəisinə qarşı ucaltdı; necə ki, bütperəst Roma qoşunun Rəisini Kalvari çarmıxı üzərinə qoyanda belə etmişdi. Bütperəst Roma yalnız çarmıxda Məsihe qarşı özünü ucaltmaqla kifayətlənmədi, ayə davam edərək deyir ki, onun vasitəsilə (bütperəst Roma) “gündəlik qurban götürüldü.”

Daniel kitabında hər ikisi də “götürüb aparmaq” kimi tərcümə olunan iki ıvrit sözü vardır. Bu sözlər “sur” və “rum”dur. Hər iki söz məbəddə xidmətində işlədilir. “Sur” götürüb aparmaq və ya kənarlaşdırmaq deməkdir və məbəddəki qurbangahın külü kənarlaşdırıldıqda, külün götürülməsini

təsvir etmək üçün işlədilən söz “sur”dur. “Rum” sözü isə yuxarı qaldırmaq və ucaldatmaq deməkdir və məbəddə kahin yelləncək təqdimini qaldırmalı olduqda, o, təqdimi “rum” etməli idi (yuxarı qaldırmalı idi). On birinci ayədə bütperəst Roma (“gündəlik”) bütperəstlik dinini yuxarı qaldıraraq ucaldaraq bütperəstliyi “rum” edəcəkdi (“götürüb aparacaqdı”).

Bütperəst Roma bütperəstlik dinini ucaldar və yüksəldərdi. Müqəddəs Kitab dilləri sahəsində ixtisas sahibi olduqlarını iddia edən Adventist ilahiyyatçılar Daniel kitabındakı “aradan götürmək” ifadəsinin hər bir işlənməsini “çıxarmaq” kimi qəbul etməyi seçirlər. Onlar Danielin fərqli və dəqiq üslubunu etiraf etmirlər və beləliklə özlərini peyğəmbər Daniieldən üstün tuturlar.

Müqəddəs Kitab dillərini anladıklarını iddia edən ilahiyyatçılar, Danielin iki fərqli söz işlədərkən eyni şeyi nəzərdə tutduğunu əsaslandırmaq üçün dəlillər irəli sürürlər. Onlar öz yalan iddialarını dəstəkləmək üçün uzun və usandırıcı söz araşdırmaları təqdim edirlər. Müqəddəs Kitab tarixini anladıklarını iddia edən ilahiyyatçılar isə belə mübahisə edirlər ki, yanlış tətbiq tarixin müxtəlif dövrlərində eyni sözün fərqli məna daşıya biləcəyini qəbul etməyə əsaslanır və buna görə də Daniel iki fərqli söz işlədərkən, Danielin əslində nə demək istədiyini yalnız tarix üzrə mütəxəssis müəyyən edə bilər. Bu iki yalançı metodu müəyyənləşdirmək vacibdir, çünki onlar “sətir üstə sətir” metodologiyasından gizlənməyə çalışan ilahiyyatçılar tərəfindən tez-tez istifadə olunur.

Bəli, o, hətta özünü qoşunun Rəisinə qarşı ucaltdı; Onun vasitəsilə daimi qurban götürüldü və Onun müqəddəs məkanının yeri dağıldı. Daniel 8:11.

Ayədə “aradan götürüldü” kimi tərcümə edilən söz “ucaltmaq və yüksəltmək” mənasını verir. Bu, aradan qaldırmaq demək deyildir. Bu həqiqət Adventist ilahiyyatçılar üçün qarışıqlıq və ziddiyyət yaradır, çünki Danielin işlətdiyi sözün həqiqi tərfi ayəyə tətbiq edildikdə, onların ilkin müddəaları ayənin sadə bir təhlili qarşısında davam gətirmir. Onlar iddia edirlər ki, ayədəki kiçik buynuz papalıq Romanıdır və buna görə də ayə belə oxunmalı olardı: “onun vasitəsilə” (papalıq Romanı) “gündəlik qaldırıldı.”

Əlbəttə, onlar Bacı Uaytın açıq şəkildə insan hikməti ilə əlavə edildiyini və mətnə aid olmadığını bildirdiyi əlavə sözü daxil etməkdə heç bir problem görmürlər.

“Sonra mən ‘gündəlik’lə əlaqədar olaraq (Daniel 8:12) gördüm ki, ‘qurban’ sözü insan hikməti tərəfindən əlavə edilmişdir və mətnə aid deyildir; həmçinin Rəbb bunun düzgün anlayışını hökm saatının nidasını verənlərə vermişdir.” Early Writings, 74.

Onlar “gündəlik”i Məsihin məbəddə xidmətinə aid edirlər; buna görə də “gündəlik qurban” ifadəsi “gündəlik”in göydəki məbəddə Məsihin qurbanlıq işi olduğu anlayışını dəstəkləyir. Lakin ilham “qurban” sözünün “mətnə aid olmadığını” bildirir.

Efrayimin sərəxoşları “gündəlik”i Məsihin məbəddəki xidməti kimi müəyyən etdikdə, ayə belə oxunar: “onun vasitəsilə” (papalıq Romanın vasitəsilə) “gündəlik götürüldü”; yaxud belə oxunar: “papalıq hakimiyyəti vasitəsilə Məsihin məbəddəki xidməti götürüldü.” Onlar əslində bu yalanı öyrədirlər. Onlar israr edirlər ki, papalıq hökmranlığının qaranlığı vasitəsilə Məsihin məbəddəki xidmətinin həqiqi anlayışı insanların zehnidən uzaqlaşdırılmışdır.

Lakin “aradan qaldırmaq” kimi tərcümə edilmiş söz çıxarmaq mənasını vermir; o, yüksəltmək və ucaldmaq mənasını verir. Əgər Müqəddəs Kitab dillərinin guya mütəxəssisləri “rum” adlı ıvrit sözünün mənasını həmin mətnə düzgün tətbiq etsəydilər, onların tərcüməsi belə deməli idi: “papalıq hakimiyyəti vasitəsilə Məsihin səmavi məbəddə xidmətinin yüksəldildiyi və ucaldıldığı.” Papalıq nə vaxtsa Məsihi yüksəltmiş və ucaltmışdır?

Onlar İbrani dilindəki “sur” sözünün tərifini İbrani dilindəki “rum” sözünə tətbiq etməyə çalışırlar. Daniel başqa iki ayədə “gündəlik”lə əlaqədar olaraq “götürüb aradan qaldırmaq” mənasını verən “sur” sözünü işlədər, lakin on birinci ayədə Daniel “ucaltmaq” və “yüksəltmək” mənasını verən “rum” sözünü seçmişdir. Bu ayə ilə bağlı uydurma rəvayətlər toplusu təkcə “götürüb aradan qaldırmaq” kimi tərcümə edilən sözün mənasının təhrif olunmasına görə cəfəngiyat deyildir, həm də Məsihin məbəddəki xidməti heç vaxt heç bir şəkildə insanlardan uzaqlaşdırılmamışdır.

Lakin bu Şəxs əbədi olaraq qaldığına görə, Onun kahinliyi dəyişməzdir. Buna görə də O, Onun vasitəsilə Allaha gələnləri tamamilə xilas etməyə də qadirdir, çünki onlar üçün vəsatət etməkdən ötrü həmişə yaşayır. İbranilərə 7:24, 25.

Adventist ilahiyyatçıların, ayənin yanlış tətbiqini dəstəkləmək cəhdi ilə, papalığın Məsihin məbəddəki şəfaətini aradan qaldırmaq üçün hansısa bir növ hakimiyyət icra etdiyi bir zaman dövrünün mövcud olduğunu iddia etmələri absurddur!

Lakin ilahiyyatçılar bu ayənin papalığın Məsihin müqəddəs məkan xidmətini yüksəldib ucaltıldığını bildirdiyini öyrətmirlər. Onlar Danielin sözlərinin mənasından və Ellen Uaytın ilham olunmuş nəsihətindən yayınaraq, Danielin sözlərinin şəhadətinə baxmayaraq, özlərinin öyrətməyi seçdiklərini öyrədirlər.

Bəli, o, hətta ordunun başçısındanək özünü ucaltdı; daimi qurban onun vasitəsilə götürüldü və onun məbədinin yeri yerlə-yeksan edildi. Daniel 8:11.

İlahiyyatçılar öyrədirlər ki, ayə “papalıq hakimiyyəti vasitəsilə Məsihin məbəddəki xidməti aradan qaldırıldı” mənasını verir; və Məsihin məbəddəki xidmətinin insanların şüurlarından götürülməsi, bu aradan qaldırılma ilə əlaqədar olaraq Məsihin “müqəddəs məkanının yerə vurulması” faktı ilə əsaslandırılır. Allahın Kəlamında bircə ayə belə yoxdur ki, Məsihin vasitəçilik xidmətini icra etdiyi səmavi məbədin nə vaxtsa yerə vurulduğunu göstərsin. Həmçinin, “Onun müqəddəs məkanının yeri” olan səmanın özünün nə vaxtsa yerə vurulduğunu göstərən heç bir Müqəddəs Kitab mətni də yoxdur. Bir daha ilahiyyatçılar özlərini peyğəmbər Daniyeldən üstün tuturlar; çünki Danielin bu fikrin tam əksini birbaşa öyrətməsinə baxmayaraq, onlar ayədəki “Onun müqəddəs məkanının yeri” ifadəsinin Allahın məbədinə işarə etdiyini israrla müdafiə edirlər.

İbrani dilinin guya mütəxəssisləri təkid edirlər ki, həmin ayədəki “rum” adlı ıvrit sözü “sur” adlı ıvrit sözünün mənasında başa düşülməlidir. Onlar həmçinin təkid edirlər ki, “miqdash” adlı ıvrit sözü “qodesh” adlı ıvrit sözü kimi başa düşülməlidir. Daniel kitabında “miqdash” və “qodash” hər ikisi sadəcə “müqəddəs məbəddə” kimi tərcümə olunur, lakin onların mənaları fərqlidir. “Miqdash” istər Allahın məbədi, istərsə də bütperəst məbəddə olsun, hər hansı bir müqəddəs məbədi ifadə edir. Bu, “müqəddəs məbəddə” üçün ümumi sözdür, lakin “qodesh” Müqəddəs Kitabda yalnız Allahın

məbədi ifadə etmək üçün işlədilir.

Daniel bütperəst məbəd ilə Allahın məbədi arasındakı fərqi bilirdi. Əgər Daniel bütperəst bir məbədi müəyyən etmək istəsəydi, “miqdash” sözünü işlədərdi. Mənə heyretəmiz görünür ki, guya ıvrit dilinin mütəxəssisləri olanlar dörd ardıcıl ayədə Danielin hər iki sözü üç dəfə işlətməsi faktına heç vaxt toxunmurlar. Danielin “müqəddəs məkan” kimi tərcümə olunan bu iki ıvrit sözünü işlətməsi, Danielin anlaşılməsini nəzərdə tutduğu mənanı müəyyən edir.

Bəli, o, özünü qoşunun başçısına qədər ucaltmışdı; və onun vasitəsilə gündəlik qurban aradan götürüldü, Onun müqəddəs məkanının yeri isə yerlə yeksan edildi. Və üsyan üzündən gündəlik qurbana qarşı ona bir qoşun verildi; o da həqiqəti yerə çırpdı; və öz işini görüb uğur qazandı. Sonra bir müqəddəsin danışdığını eşitdim; və başqa bir müqəddəs danışan həmin müqəddəsə dedi: “Gündəlik qurbana, viranə qoyan üsyana, həm müqəddəs məkanı, həm də qoşunu tapdalanmağa verməyə dair olan görüntü nə vaxta qədər davam edəcək?” O da mənə dedi: “İki min üç yüz günədək; ondan sonra müqəddəs məkan təmizlənəcək.” Daniel 8:11–14.

Adventizmin təməlini ehtiva edən elə həmin parçanın özündə Daniel “müqəddəs məkan” kimi tərcümə olunan iki müxtəlif ıvrit sözündən istifadə edir. On üç və on dördüncü ayələrdə Daniel, Müqəddəs Yazılarda yalnız Allahın müqəddəs məkanını bildirmək üçün işlədilən ıvrit “müqəddəs məkan” sözünü seçmişdir; lakin on birinci ayədə Daniel həm Allahın müqəddəs məkanına, həm də bütperəst bir məbədə aid ola bilən ümumi və ya generic ıvrit sözündən istifadə etmişdir.

Əgər Daniel on birinci ayədəki “müqəddəs məkan”ı Allahın müqəddəs məkanı kimi müəyyənləşdirmək istəsəydi, növbəti üç ayə daxilində iki dəfə işlətdiyi eyni ıbrani sözünü işlədərdi. Tamamilə aydındır ki, Daniel on birinci ayədə bütperəst bir müqəddəs məkan ilə on üçüncü və on dördüncü ayələrdə Allahın müqəddəs məkanı arasında fərq qoyurdu! Lakin Efrayimin sərxoşları iddia edirlər ki, on birinci ayədə “yerə yıxılmış” olan “onun müqəddəs məkanının yeri” Allahın müqəddəs məkanının yeri idi, hərçənd onlar “yer” sözündən qaçırlar.

Onlar öyrədirlər ki, papalıq Məsihin vəsatət xidmətini aradan qaldırdı və səmavi məbədin həqiqətini yerə çırpdı. Lakin Daniel aydın şəkildə bildirmişdi ki, on birinci ayədəki “müqəddəs məkan” Allahın məbədi deyil, bütperəst bir məbəd idi. Daniel eyni dərəcədə aydın idi ki, yerə çırpılan “müqəddəs məkan” deyil, onun məbədinin “yeri” idi.

Doqquzuncu ayədən on ikinci ayəyə qədər olan ayələrin məqsədli cins keçidini qəbul etməkdən imtina edən müasir ilahiyyatçılar, mürtəd Protestantlıq daxilində yaranmış “gündəlik” tərifini mənimsədilər və insan fərziyyəsi, ənənə və adət qumu üzərində bir təməl qurmağa başladılar. Onlar on birinci ayəyə gəldikdə isə, hətta Bacı Uaytın, Millerin “gündəlik” barədə bütperəstlik kimi anlayışının düzgün olduğunu müəyyən edən ilhamlı məsləhətini də rədd edir, Katolik və Protestant ilahiyyatına olan sevgilərini müdafiə etmək üçün diqqəti yayındırma və fərziyyə sənətindən istifadə etməyə başlayırlar.

Onlar ayədə bütperəst Romanı papalıq Romanına çevirir və “uca tutmaq və yüksəltmək” mənasını verən sözə “aradan qaldırmaq” tərifini zorla yükləyirlər. “Gündəlik” adlı şeytanı simvolu ilahi bir simvol kimi tərif edir, sonra isə məbədin “yeri”nə birbaşa istinaddan yayınaraq bütperəst məbədin

Allahın məbədi olduğunu israrla söyləyirlər. Və yalnız “alimlər” onlara bunun belə olduğunu desələr anlayacaq olan “savadsızlar” (Yeşayanın onları müəyyən etdiyi kimi), əfsanələrdən ibarət bu payı öz məhvləri bahasına qəbul edirlər.

Millerin yuxusunda cəvahirat kimi təsvir olunan biliyin artması barədə mülahizəmizi növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Həvari Pavel bizi xəbərdar edir ki, ‘bəziləri imandan dönəcək, aldadıcı ruhlara və cinlərin təlimlərinə qulaq asacaqlar.’ Gözləməli olduğumuz da budur. Ən böyük sınaqlarımız bir zamanlar həqiqəti müdafiə etmiş, lakin ondan üz döndərərək dünyaya yönəlmiş və onu nifrət və istehza ilə ayaqları altına atıb tapdamış o zümrəyə görə gələcək. Allahın Öz sadıq qulları üçün yerinə yetirilməli bir işi vardır. Düşmənin hücumları Onun Kəlamının həqiqəti ilə qarşılanmalıdır. Yalanın maskası çıxarılmalı, onun həqiqi xarakteri aşkar edilməli, Yehovanın qanununun nuru dünyanın mənəvi qaranlığına saçılmalıdır. Onun Kəlamının tələblərini bəyan etməliyik. Əgər bu təntənəli vəzifəni laqeyd qoysaq, günahsız sayılmayacağıq. Lakin biz həqiqəti müdafiə edərkən, özümüzü müdafiə etmək üçün dayanmayıb, üzərimizə qınaq və təhrif gətirildiyinə görə böyük hay-küy salmayaq. Özümüzlə yazığımız gəlməsin, əksinə, Haqq-Taalanın qanunu üçün son dərəcə qısqanc olaq.”

“Həvari deyir: «Elə bir vaxt gələcək ki, sağlam təlimə dözməyəcəklər; lakin öz şəhətlərinə görə, qulaqları qaşındığı üçün özlərinə çoxlu müəllimlər toplayacaqlar; qulaqlarını həqiqətdən döndərəcək və əfsanələrə yönələcəklər». Hər tərəfdə biz Allahın kəlamını puç edənlərin aldadıcı xəyallarına asanlıqla əsir düşən adamlar görürük; lakin həqiqət onların qarşısına qoyulduqda, səbirsizlik və qəzəblə dolurlar. Ancaq Allahın quluna həvarinin nəsihəti budur: «Hər şeydə ayıq ol, əziyyətlərə döz, müjdəçinin işini gör, xidmətini kamil surətdə yerinə yetir». Onun günlərində bəziləri Rəbbin işini tərk etdilər. O yazır: «Demas bu indiki dövrü sevrək mənə tərk etdi»; və yenə deyir: «Misgər İskəndər mənə çox pislik etdi: Rəbb ona əməllərinə görə əvəzini versin; sən də ondan ehtiyat et, çünki sözlərimizə çox şiddətlə qarşı durdu».

“Peyğəmbərlər və həvarilər müqavimət və məzəmmətin oxşar sınaqlarını yaşadılar, hətta Allahın ləkəsiz Quzusu da bizim kimi hər cəhətdən sınağa çəkildi. O, günahkarların Özünə qarşı çıxmasına tab gətirdi.

“Bu zaman üçün olan hər bir xəbərdarlıq sədaqətlə çatdırılmalıdır; lakin ‘Rəbbin qulu çəkişməməlidir; əksinə, hamıya qarşı mülayim, öyrətməyə qabil, səbirli olmalı; özlərinə qarşı çıxanları həlimliklə tərbiyə etməlidir.’ Biz Allahımızın sözlərini diqqətlə qorumalıyıq ki, imandan dönmüş olanların aldadıcı fəaliyyətləri ilə çirklənməyək. Qaranlıq hökmdarının hücumuna məruz qaldığı zaman Ustadımızın istifadə etdiyi eyni silahla onların ruhuna və təsirinə qarşı durmalıyıq,—‘Yazılmışdır.’ Allahın sözündən məharətlə istifadə etməyi öyrənməliyik. Nəsihət budur: ‘Özünü Allaha məqbul göstərmək üçün çalış, utanmağa ehtiyacı olmayan, həqiqət sözünü düzgün bölüşdürən bir işçi ol.’ Yalançı müəllimlərin və yoldan çıxaranların dolaşmaq xətası ilə qarşılaşmaq üçün ciddi əmək, səmimi dua və iman olmalıdır; çünki ‘axır zamanlarda çətin dövrlər gələcək. Çünki insanlar özlərini sevən, pulpərəst, lovğa, tələbbürlü, küfr edən, valideynlərə itaətsiz, nankor, müqəddəs olmayan, təbii məhəbbətdən məhrum, barışmaz, böhtançı, özünü cilovlamayan, amansız, yaxşı olanlara nifrət edən, xain,

tələsik, özündənrazı, Allahı sevməkdənsə ləzzəti sevən; zahirdə möminlik şəkli olub, onun qüdrətini isə inkar edən olacaqlar: belələrindən üz döndər.’ Bu sözlər Allahın qullarının qarşılaşmalı olacağı adamların xarakterini təsvir edir. ‘Böhtançılar,’ ‘yaxşı olanlara nifrət edənlər’ bu pozğun dövrdə öz Allahına sadıq olanlara hücum edəcəklər. Lakin Səmanın elçisi Ustadında təzahür etmiş olan ruhu nümayiş etdirməlidir. O, təvazökarlıq və məhəbbət içində insanların xilasını üçün zəhmət çəkməlidir.

“Paul Allahın işinə qarşı duranlar haqqında sözünə davam edərək, onları qədim İsrail dövründə möminlərə qarşı vuruşan adamlarla müqayisə edir. O deyir: ‘Yanni və Yamvri Musaya necə müqavimət göstərdilərsə, bunlar da həqiqətə eləcə müqavimət göstərirlər; zəhinləri pozulmuş, iman barəsində rədd olunmuş adamlardır. Amma onlar daha irəli gedə bilməyəcəklər; çünki onların ağılsızlığı, o birilərinin dəki kimi, hamıya aşkar olacaqdır.’ Bilirik ki, Allaha qarşı vuruşmağın ağılsızlığının üzə çıxacağı vaxt gəlir. Nə qədər böhtana məruz qalsaq və nə qədər xor görülsək də, sakit səbir və etimad içində gözləyə bilərik; çünki ‘aşkar edilməyəcək gizli heç nə yoxdur’ və Allaha hörmət edənlər insanlar və mələklər qarşısında Onun tərəfindən hörmətə layiq görülməcəklər. İslahatçıların əzablarına şərik olmalıyıq. Yazılmışdır: ‘Səni danlayanların danlaqları mənim üzərimə düşdü.’ Məsihi bizim kədərimizi anlayır. Heç birimiz təkbəşinə çarmıxı daşımağa çağırılmamışıq. Calvarinin Əzabkeş İnsanı dərdlərimizin hissi ilə mütəəssir olur və Özü sınağa çəkilərək əzab çəkdiyi üçün, Onun xatirinə kədər və imtahan içində olanlara da kömək etməyə qadirdir. ‘Bəli, Məsihi İsada mömin həyat sürmək istəyənlərin hamısı təqib olunacaqlar. Pis adamlar və aldadıcılar isə həm aldadaraq, həm də aldanaraq getdikcə daha betər olacaqlar. Amma sən öyrəndiyin şeylərdə davam et.’ Review and Herald, 10 yanvar 1888.”